

SVERIGE
DEMOKRATERNAS
HANDLINGSPROGRAM
I
EGFRÅGAN

FÖRORD

Syftet med detta sakprogram är att belysa hur olika samhällsområden kan tänkas påverkas av ett svenskt EG-medlemskap. Enbart under den tid som jag utarbetat detta program har flera stora saker inträffat som radikalt påverkat EG som organisation. Detta program har jag därför försökt göra så tidslöst som möjligt. Jag belyser de olika ämnesområdena från SDs nationella perspektiv och utgångspunkten är naturligtvis vårt partis ställningstagande att Sverige har allt att vinna på att hålla sig utanför EG som organisation. Dock har jag även kommit med förslag på hur SD skulle agera i enskilda ställningstaganden om Sverige skulle bli medlemsland.

STOCKHOLM - 1992-09-24

Anders Klarström

(Anders Klarström)

HISTORIK

Ett brett missnöje med de ständiga europeiska konflikterna var drivkraften bakom planerna på EG. Redan 1944 yttrade Jean Mone't på ett möte i nordafrika önskemål om att det efter kriget skulle skapas ett Europas förenta stater för att förhindra konflikter av den typ som just då rasade. Han var minister för industrins förnyelse i Frankrike och en av de viktigaste förgrundsgestalterna i EGs barndom. Det dröjde dock tills den 9 maj 1950 innan något verkligen hände. Den dagen betecknas som EGs födelsedag. Då upprättades den sk Schumanplanen. Namnet efter Robert Schumann, Frankrikes dåvarande utrikesminister, som den dagen å den franska regeringens vägnar inbjöd samtliga europeiska stater att göra produktionen och konsumtionen av kol och stål till en gemensam angelägenhet. Detta ledde fram till att 1951 undertecknades kol och stålunionen, CECA, av Frankrike, Västtyskland, Italien, Holland, belgien och Luxemburg. (De sex). Motivet för att just samlas kring en stål och kålunion var att rustningsindustrin är helt beroende av de varorna och genom detta avtal skulle ett krig vara praktiskt ogenomförbart. Jean Mone't blev CESAS första president. EG är en klart antinationell organisation och det principiella huvudsyftet med EG är att motverka varje form av nationalism i Europa. I samband med det sk Rom-fördraget bildade de sex den europeiska ekonomiska gemenskapen:EEC och Euratom: ett gemensamt organ för medlemsländernas energiförsörjning med hjälp av kärnkraft. Romfördraget är EGs grundlag. Där beslutades bl a att gemenskapen skall arbeta för att avveckla alla handelshinder inom gemenskapen så att fri rörlighet råder för varor, tjänster, människor och kapital. Storbritannien hade länge hållit sig utanför, dels för att man ännu i hög grad såg sig som en stormakt med starkare band till forna kolonialländer som Australien, Canada och Indien än de europeiska grannländerna och dels p g a en stark skepsis mot ett brittiskt medlemskap från Frankrikes president under delar av 50 och 60-talet, Charles deGaulle. Men 1973 kom Storbritannien, Danmark och Irland med. 1981 Grekland, 1986 Portugal och Spanien (de tolv). I Romfördraget hade man bestämt att den gränslösa inre marknaden skulle vara förverkligad 1970. Dock gjorde vissa problem, t ex svårigheter att samsas om jordbruks och budgetfrågor och kravet på enhällighet vid beslutsfattandet att utvecklingen gick alldeles för trögt. För att komma till rätta med detta drev Jacques Delors, sedan 1985 president i EG-kommissionen, igenom vitboken, enhetsakten och genom förändring av den inre marknaden.

Europa idag.

Frigörelseprocessen i östeuropa och utvecklingen mot en alltmer långtgående integration i västeuropa (politiskt och ekonomiskt) gör att det är svårt att förutsäga vilket Europa som väntar i framtiden. Tydlig är nationalismens framväxt och ökande roll för olika europeiska folks frihetskamp. 80 och 90-talet bär med sig en renässans för nationalmedvetandet hos en rad gamla europeiska kulturfolk. Perspektivet är dock dubbeltydligt, för samtidigt har massinvandringen från tredje världen kraftigt ändrat Europas karaktär och leder oss nu mot en allt mörkare framtid. Detta står som det nya hotet mot Europa nu när kalla kriget är över, Sovjetväldet brutit ihop och USAs militära och kulturella påverkan (förhoppningsvis) kan dämpas.

INVANDRING, FLYKTING OCH BISTÅNDSFRÅGOR

Befolkningsexplosionen i tredje världen och fattigdomen i öst utgör tydliga varsel om att den befolkningsinvasionen vi hittills sett till västeuropa ingenting är mot vad som väntar. Sedan 70-talet har vi sett Europa ändra karaktär: gamla stolta kulturnationer suddas ut i en blandetnisk identitet och storstadshetton liknande de i USA har växt upp i många förortsområden. Vi europeer håller på att tappa vår identitet. Sverige har fört en politik som varit ännu mer ansvarslös än EG-ländernas. Stora miljardbelopp har kastats ut på massinvandringen, många svaga grupper i det svenska samhället får betala priset. Med ett EG-medlemskap skulle Sverige vara ett åtråvärt emigrationsmål för miljontals utomeuropeiska invandrarebosatta i EGs medlemsländer. Att denna ansvarlösa politik förs utan svenska folkets mandat är i sig djupt odemokratiskt och en skandal. Som medlemsland i EG kommer svenska folket få, om möjligt, ännu mindre möjlighet att påverka denna ödesdigra utveckling. Sverige bör i samverkan med övriga västeuropa bilda en befolkningsmässig mur gentemot tredje världen och skicka hem de som nu uppehåller sig i våra länder (även om vissa av dem utnämns till medborgare i våra länder). Det är av stor vikt att tredje världens länder hejdar befolkningsstillväxten om problemen ska kunna lösas. Sverige ger mer pengar (i procent av BNP) än EG-länderna i bistånd. Detta bistånd har till stora delar varit ett stort misslyckande. Som medlemsland i EG kommer utgifterna till EG minska utrymmet för biståndsprojekt i ännu högre grad än vad lågkonjukturer och skatteslöseri har gjort. SD anser att Sverige gemensamt med EG-länderna bör ha en katastroffond för snabba insatser vid jordbävningar, hungerkatastrofer, etc. Bevattningsprojekt i öknar, insatser i form av utbildningsprojekt och satsningar på infrastruktur är andra mer långsiktiga stödformer som garanterat skulle få bättre effekt än det socialistiska forskningsprojekt SIDA inneburit.

SOCIALA FRÅGOR

På många sociala områden hävdar sig Sverige väl i jämförelse med EG. Jämställdheten mellan könen har kommit långt i Sverige, men vad gäller trygghet för misshandlade kvinnor, lika lön för lika arbete, osv, har vi långt kvar att gå. Tyvärr har jämställdhetsivern fått negativa effekter på ansvarskänslan för familjebildningen. Det finns skäl att hysa oro för en EG-anslutnings effekter för jämställdheten. Dock är jämställdheten inom vissa områden mer långtgående i EG än i Sverige. Bl a är EGs bestämmelser om lika lön för lika arbete mer utvecklade än Sveriges. EGs alkoholskatter är generellt sett betydligt lägre än Sveriges. Sveriges monopol på alkoholvaror står i strid med EGs bestämmelser mot mono-

polbildningar. SD vill ta till kraftåtgärder mot alkoholmissbruket, men tror inte på att sk "prisregulatorer" är rätt metoder. Här är det osäkert om ett EGs-medlemskaps effekter är så särskilt negativa för svenskt vidkommande. Dock är ett beslut om alkoholmonopolets vara eller inte ingenting som ska påtvingas från EG, utan avgöras av oss själva. Narkotikans spridning är ett stort hot inför framtiden. Ökad gränsrörlighet kommer att öka införseln till Sverige. SD vill stärka det internationella tull och polissamarbetet i kampen mot narkotikabrottsligheten, men betonar vikten av starkt gränsskydd.

KOMMUNIKATIONER

Den centralistiska effekt som skulle följa ett EG-medlemskap, med koncentration och specialisering som medel att öka produktionspotentialen inom framförallt jordbruk och industri, kommer dramatiskt öka transportbehovet. Likaså den ökade rörlighet över gränserna som EG medför. Avstånden mellan produktions och avsättningsmarknaderna kommer tillta. Den ökade miljöbelastning detta kommer medföra är en negativ effekt av det storskalighets-tänkande som är av stor betydelse för EG som ide'. Stora trafikprojekt är under genomförande i EG-kommissionens regi. Bl a den i Sverige omdiskuterade sträckan motorväg Oslo-Köpenhamn, (Scan Link), snabbtåg på linjerna Paris-London-Bryssel-Amsterdam-Köln och Lissabon-Sevilla-Madrid-Barcelona-Lyon. SD vill att tonvikten på transportsatsningar ska läggas på miljövänliga alternativ, främst då järnvägar. En strävan vi från Svenskt håll skulle få svårt att gå mot om vi underordnat oss beslutsfattarna i Bryssel. Omfattningen av t ex långtradartransporterna är genomsnittligt sett betydligt större i EG än i Sverige, en faktor som i kombination med ökad personbilstrafik medför att Sverige vid en EG-anslutning skulle tvingas kraftigt upprusta sitt vägnät. Vikt och måttbestämmelser på lastsidan justeras vid ett svenskt EG-medlemskap med de effekter på miljö och samhälle detta innebär. I samband med europeiska unionens genomförande skulle förutsättningarna för transporter mellan olika EG-medlemmar avsevärt underlättas. Järnvägsnät ska struktureras om delvis, från de nationella utgångspunkter de först uppkom till ett mer europeiskt tänkande. En annan effekt för Sverige är att lokala och regionala bansträckor (som t ex inlandsbanan) och som idag ur strikt finansiell utgångspunkt är olönsamma men vars existens ändå kan motiveras ur regionalpolitiska, kulturella eller andra skäl knappast kommer ha någon större framtid. SD anser att Sverige bäst kan motverka de negativa faktorer som har nämnts utanför och inte i EG. Som medlemsland anser vi att Sverige främst bör betona följande områden:

- Säkerhetsaspekter.
- Miljöhänsyn.
- Hänsyn till lokala transportbehov, även i mer perifert belägna områden

REGIONALPOLITIK

Trots en ökad satsning på regionalstöd, bl a genom införandet av de sk strukturfonderna så är det ingen tvekan om att EG är oerhört centralistiskt inriktat. Obalansen mellan EGs svagare regioner (som norra Storbritannien, södra Italien, Grekland, Irland, Portugal osv) och de starkare (främst Tyskland, Belgien, Norra Frankrike) har tilltagit de senaste tjugo åren. I Sverige skulle en ökad koncentration till vissa regioner, bl a mälardalen och fyrstadskretsen, äga rum. Svagare områden som Blekinge, Bergslagen och Norrland skulle få mycket svårt att hävda sig. Det är svårt att säga om det med EGs nuvarande regler skulle utgå stöd till dessa områden från EGs stödfonder. Det krävs att BNP i en region skall understiga 75% av genomsnittet i EG och arbetslösheten med 25% överstiga EGs genomsnitt. EG ställer krav på sina medlemsländer att en fri marknad med så lika konkurrensvillkor som möjligt ska råda. Det kan bli en motsättning mellan svensk regionalpolitik och EGs bestämmelser på det området. Risken är uppenbar att de pengar vi kommer att utkrävas i välståndavgift främst kommer gå till till stödåtgärder för områden i sydeuropa. SD anser att detta är ett av de områden där ett svenskt EG-medlemskap kommer få sina mest negativa effekter. För ett nationellt inriktat parti som SD är det självklart att varje del av vårt land representerar samma omistliga värde. Med en integration i EG skulle vi se en fortsättning på den svekpolitik mot Sveriges glesbygd som förts av såväl socialistiska som borgeliga regeringar. Detta är något som är helt otänkbart för SD.

JORDBRUKET

Lantbrukspolitiken (CAP dvs Comon Agriculture Policy) är en av de få gemensamt fungerande helheterna inom EG. Dess andel av gemenskapens budget har sedan starten 1962 (på CAP) varierat mellan 50-70%. Målsättningarna med CAP är att trygga lantbrukarnas inkomstnivå, balansera marknaderna, åstadkomma rimliga konsumentpriser och trygga tillgången på livsmedel. EGs jordbruksenheter är genomsnittligt sett betydligt mer storskaliga än de svenska. Detta är något som går ut över miljön och hänsynen till djuren. I EG används i genomsnitt

betydligt större mängder av insatsmedel, kemiska bekämpningsmedel, antibiotika och tillväxthormon än i Sverige. Stordriften inom djurhållningen leder till för djuren stressig, larmiga miljöer. I EG-länderna är det vanligt med höga och okända slakttempor på t ex svindjur, hönsuppfödning under vidriga förhållanden och permanent inomhusvistelse för t ex mjölkkor (även på sommaren). Det finns inget konsumtionsbehov som motiverar denna situation. Tvärtom har man i EG en överproduktion på de flesta produkterna inom jordbrukssektorn. Faktum är att lagerhållningskostnaderna vid mitten av 80-talet höll på att få hela EG att gå i konkurs. För att komma tillrätta med detta har bland annat Mac Sharryplanen antagits. Produktionen ska minska, effekten blir bland annat att antalet lantbrukshushållningar blir färre. Positivt för konsumenterna på kort sikt blir att priserna på livsmedelsprodukter blir låga som en konsekvens av den ökade konkurrensen ett EG-medlemskap skulle medföra. Oligopolställningen i distributionskedjan i Sverige har i kombination med momsbeläggningen på baslivsmedel gjort svensk mat onödigt dyr, något som dock dämpats under första delen av 90-talet. På längre sikt är det dock fråga om inte konsumentprisläget blir på grund av ökade transportkostnader ändå högre för Sverige som medlemsland än om Sverige stått utanför EG men fört en mer förnuftig livsmedelpolitik. Kvaliteten på livsmedelsprodukterna kommer att sjunka ju mer vi öppnar för EG-producerade livsmedel där annorlunda normer än de i Sverige t ex vad gäller hygien och bekämpningsmedelanvändningar ger en lägre kvalitet på produkterna. SD vill att Sverige av försvarsskäl, för värnandet om möjligheten att skyddas mot onödigt utlandsberoende och av regionalpolitiska skäl ska vara självförsörjande på livsmedel. Priserna för konsumenterna ska hållas så låga som möjligt och kvaliteten ska alltid prioriteras före lönsamheten. Dessa målsättningar är i de flesta avseenden oförenliga med ett svenskt EG-medlemskap. Lantlivets positiva effekter för att hos folket grundlägga sunda ideal och för att främja en ansvarsfull attityd till natur och djur är dessutom ett viktigt argument för att vi ska vidmakthålla, eller återskapa, ett rikstäckande slagkraftigt svenskt lantbruk. Som ett eventuellt EG-medlemsland bör vi via en stark profilering på högkvalitativa livsmedelsprodukter, gärna producerade i naturliga jordbruk, skapa oss en så god exportmarknad som möjligt.

EKONOMIN

Sverige har under senare årtiondet fått en alltmer internationaliserad ekonomi. Bland annat genom avskaffandet av valutaregleringen, avregleringen av de finansiella marknaderna och den snabba internationaliseringen av de svenska företagen. Det sistnämnda är inte något självklart steg i en given utveckling utan snarare en frammanad kapitalflykt motiverad av ett allt mer företagsovänligt samhällsklimat. Löntagarfondernas införande, kostnadsläget inom industrin och höga arbetsgivaravgifter är exempel på detta. Internationaliseringsprocessen har gjort oss sårbara, en internationell lågkonjunktur och massarbetslöshet i Europa smittar t ex nu lättare av sig till oss än vad som kunde blivit fallet om vi haft en mindre utlandsberoende ekonomi. Kombinationen av fasta växelkurser och fri kapitalmarknad har bidragit till en kraftig valutaspekulation som tidvis satt olika valutor under hård press. T ex har Storbritannien och en del andra länder lämnat EMS under vissa perioder som en följd av bland annat detta. SD ser positivt på ett gott samarbete mellan Sverige och EG, som utgör vår största handelspartner. Ca 30% av alla varor som producerades i Sverige exporteras till EG-länderna, vilket ger ett gott tillskott till den svenska statskassan. Den utveckling mot en allt mer långtgående integration som EG innebär skulle göra vårt samhälle allt mer sårbart och minska svenska folkets makt över sin egen framtid. Inom vissa områden för EG en ekonomisk politik som vi skulle tjäna på att efterlikna. T ex borde en differentiering av mervärdesskatten med utgångspunkt ifrån fördelningspolitiska motiv genomföras. Vår otympliga offentliga sektor är också en faktor som gjort Sverige svagare i internationellt konkurrenshänseende. SD anser att Sverige i flera viktiga hänseenden måste lägga om sin ekonomiska politik men att detta likväl kan göras utan ett EG-medlemskap och då utan att de negativa effekter på Sveriges ekonomi som ett EG-medlemskap skulle medföra drabbade oss. De negativa effekterna innefattas bland annat av den välståndsavgift vi kommer tvingas betala in varje år, den ökade arbetslöshet vi riskerar och det ökande utlandsberoende som integrationen innebär. Frihandelsavtalet mellan EFTA och EG innebär fri rörlighet för industrivaror och detta avtal har funnits ända sedan mitten av 70-talet. Detta har i huvudsak gynnat svensk industriproduktion. EES-avtalet däremot försvårar kraftigt förutsättningar att via finans och kreditpolitik motverka arbetslöshet och inflation. En gemensam valuta skulle helt ta bort möjligheterna till att påverka konjunkturutvecklingen med den typen av åtgärder.

UTBILDNING OCH KULTUR

EG har flera program angående utbildningen. ERASMUS-programmet är EGs utbytesprogram för universitetsstudier. Efter årsskiftet 92/93 kommer även studenter från EFTA-länderna få ta del av detta. En av målsättningarna med ERASMUS är att 10% av EGs studenter ska förlägga i genomsnitt en termin av sina studier i ett annat EG-

land. COMETT är ett program för att stimulera utbyte mellan forskare i europa, detta bl a för att förhindra utvandring av forskare till USA. Ett felaktigt utformat samarbete kan få negativa konsekvenser för vårt land, SD ställer sig negativt till effekter av den typ som uppträtt inom t ex tandläkarutbildningen där gäststudentsystemet gjort att en enormt hög andel av studenterna är av utomeuropeiskt ursprung. Utbildningsplatser måste alltid gå till svenskar i första hand, den målsättningen kommer inte att gå att uppfylla med svenskt EG-medlemskap.

Vårt gemensamma europeiska kulturarv måste vi värna och slå vakt om. Som ett positivt alternativ till allt amerikanskt och andra utomeuropeiska kulturmönster, vilka hotar att dränka vår kontinent och utplåna våra folks nationella identiteter. Här skulle EG-länderna och Sverige om en nationellt inriktad politik fördes kunna göra en stor insats, dessvärre går vi idag åt motsatt håll.

MILJÖPOLITIKEN

De avgörande miljöproblemen är av internationell karaktär. Bl a har Sverige i stor utsträckning drabbats av svavelutsläpp från centraleuropa. Utplundringen av regnskogarna, världshavens utdöende och förstörelsen av ozonskiktet är vårt problem lika mycket som något annat folks. För att lösa dessa problem krävs breda lösningar och ett helt annat engagemang från världens resursstarka nationer än vad vi ser idag. Inte bara EG innefattas där utan även t ex Japan och USA. I öststaterna är situationen rent av katastrofal och ter sig hotfull även mot Sverige. Detta kräver akuta åtgärder. Ett EG-medlemskap skulle kunna få flera negativa följder för miljön. Bl a skulle kemikalieutsläpp, utsläpp av PCB, kadmium, asbest och lösningsmedel öka. Transporterna skulle öka, likaså energiförbrukningen. Sverige skulle kunna bli skyldigt att ta emot kärnkraftsavfall från mer glest befolkade områden. Detta är en katastrof. SD vill främja olika internationella samarbetsavtal på miljösidan av liknande karaktär som Östersjökonventionen men anser att ett EG-medlemskap skulle föra Sverige långt tillbaka inom miljöområdet. Miljöproblemens internationella karaktär gör t o m ett sådant samarbete helt nödvändigt.

DEMOKRATIN

Det folkvalda parlamentet har endast rådgivande funktion. Enskilda lobbygrupper har större möjlighet att påverka beslutsprocessen. Ministerrådet som består av ministrarna i olika frågor från EG-länderna har i praktiken den avgörande makten. EG-domstolen kontrollerar att inga beslut tas som står i strid mot Romfördraget. I EG-vänliga skrifter används ofta ordet "subsidiaritet" (=närhetsprincip). Det visar sig dock att beslutsprocessen i EG inte är särskilt demokratisk. Besluten kan rimligen inte tas med beaktande av små, perifera regioners behov isamma utsträckning som i mer decentraliserade beslutsorgan. Centralismen i beslutfattandet skulle föra beslutsförfarandet ännu längre bort från folket. Med de återverkningar på valdeltagandet det skulle kunna medföra. Här är USA ett gott jämförelseobjekt.

NEUTRALITETEN

Neutralitetsaspekten har länge varit den dominerande orsaken till svensk tvekan inför ett medlemskap. Sönderfallet av försvarsblocken har nu börjat få ledande politiker i Sverige att hävda att neutraliteten inte alls är lika självklar. Detta är vi Sverigedemokrater mycket skeptiska emot. Tanken på att unga svenskar i framtiden ska riskera att stupas i krig som är helt utanför Sveriges intresseområde är avskräckande nog.

Neutraliteten måste betraktas som okränkbar och varje form av europeisk försvarsallians borde avvisas från svenskt håll. Däremot borde ett stärkt nordiskt försvarssamarbete ligga i svenskt intresse att försöka åstadkomma.